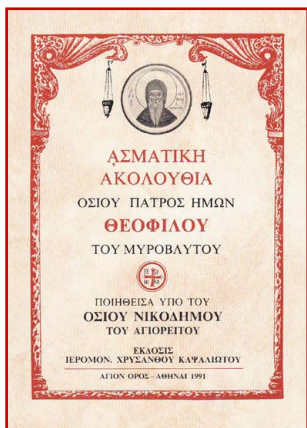

Βιβλιοπαρονείαεις

Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου

*Άσματική Άκολουθία
Ὁσίου Πατρός ἡμῶν
Θεοφίλου τοῦ Μυροβλύτου*

*Ἐκδοεις Ἱερομονάχου Χρυσάνθου Καφαλιώτου,
Ἁγίων Ὁρος - Ἀθήναι 1991, σελίδες 88, (17 x 24 ἐκ.).*

Ἡ Καψάλα εἶναι μία δασώδης, ἡσυχαστική καὶ πολὺ μυστική περιοχή τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἡ πάλαι ἀνθοῦσα «Σκήτη τῶν Εἰσοδίων» τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος.

Ἡ ὄνομασία τῆς θὰ ὀφείλεται εἰς κάποιαν παλαιάν μεγάλην πυρκαϊάν, ἡ ὁποία θὰ τὴν εἶχεν ἀποψιλώσει ἀπὸ τὰ μεγάλα δέντρα τῆς.

Εἶναι ἡ βορείως τῶν Καρυῶν καὶ μάλιστα ἡ βορείως τῆς κοίτης τοῦ «Λάκκου τοῦ Ἄδειν», ρύακος, ἀλλὰ καὶ χειμάρρου, περιοχή ἀπὸ τοῦ Λάκκου μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς πλαγιώδης καὶ χαλαδρώδης, λοφώδης καὶ κατάφυτος, ἀλλὰ καὶ μαγευτική περιοχή.

Τὰ κύρια ὄρια τῆς σήμερον περιγράφονται πρὸς Νότον ἀπὸ τὸν ἀνωτέρω Λάκκον, πρὸς Βορρᾶν καὶ ἐπὶ τῆς κορυφογραμμῆς τῆς ἀπὸ τὸν δα-

Καψάλα.

Τὸ Ἱερὸ Κελλίον
τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

σικόν-ἀμαξιτὸν δρόμον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος καὶ πρὸς Ἀνατολὰς ἀπὸ τὴν Γέφυραν τοῦ Λάκκου (πρὸς Ἰβήρων) μέχρι τῆς τομῆς τοῦ δρόμου πρὸς τὴν Ἱ. Μ. Παντοκράτορος καὶ τοῦ ἀνωτέρω

δασικοῦ δρόμου. **Τ**ὰ ἀνατολικά δὲ αὐτὰ ὄρια εἶναι καὶ τὰ ὄρια τῶν περιοχῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν Παντοκράτορος καὶ Σταυρονικήτα, ἐνῶ τὰ δυτικώτερα εἶναι τὰ ὄρια τῶν περιοχῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν Παντοκράτορος καὶ Βατοπεδίου.

Ἡ Καψάλα μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος μας (Κ' αἰ.) εἶχε πενήκοντα τρεῖς (53) Καλύβας, ἐνῶ σήμερον κατοικοῦνται ἐξ αὐτῶν μόνον δεκαπέντε (15).

Ἀπὸ τοῦ 1961, ὅτε ἤλθον εἰς Ἅγιον Ὅρος, συνεδέθην πολὺ μὲ τὴν περιοχὴν αὐτὴν, διότι ἐδῶ ἐμόναζεν ὁ πρῶτος Πνευματικὸς μου Πατὴρ Ἱερομόναχος Ἀκάκιος καὶ ἐδῶ ἔλαβον τὸ Μοναχικὸν Σχῆμα.

Εἰς τὴν ἀγιοτρόφον Καψάλαν ἠσκήτευσαν διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ἀρκετοὶ Ἅγιοι¹, ἄλλος ὀλίγον καὶ ἄλλος περισσότερον χρόνον, ὅπως ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ Ἅγιος Θεωνᾶς, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ ἐν Κεφαλῆνιά, ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης, ὁ Ἅγιος Μακάριος Κορίνθου, ὁ Νοταρᾶς, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεόφιλος ὁ Μυροβλύτης², ὅστις κατήγετο ἀπὸ τὴν Ζίχνην τῆς Μακεδονίας, πλησίον τῶν Σερρῶν, καὶ ἐκοιμήθη εἰς τὴν Καψάλαν τὸ 1548 εἰς τὸ Κελλίον «Ἅγιος Βασίλειος».

Τὸ 1968 ἐγκατεστάθην μονίμως εἰς τὴν Καψάλαν, ὅποτε διεπίστωσα τὴν ἔλλειψιν Ἱεροῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου, δεδομένου ὅτι ἡ Καλύβη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκοιμήθη ἔχει Ναὸν ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ἅγιον Βασίλειον τὸν Μέγαν.

---

1. Τοὺς «Παντοκρατορινοὺς Ἁγίους», μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοὺς Καψαλιώτας, τιμᾷ ἢ Ἱ.Μ. Παντοκράτορος εἰς ἰδιαιτέραν Ἑορτὴν, τὴν Σύναξιν τῶν Παντοκρατορινῶν Ἁγίων, τελουμένην πανηγυρικῶς τὴν 15ην Ὀκτωβρίου. Ἡ σχετικὴ Ἄσματικὴ Ἀκολουθία εἶναι ποίημα τοῦ Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Ἱερὰν Εἰκόνα τῶν Παντοκρατορινῶν Ἁγίων βλ. εἰς σελ. 16.

2. Διὰ τὸ θαυμαστὸν χάρισμα τῆς μυροβλυσίας τοῦ Ὁσίου βλ. εἰς τὸ Συναξάριόν Του σελ. 62 καὶ σελ. 66.

Τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν ἀπεφάσισα ν' ἀναπληρώσω μὲ τὰς πτωχικὰς μου δυνάμεις, εὐελπιστῶν εἰς τὴν ἀρωγὴν καὶ συναντίληψιν τοῦ Ὁσίου.

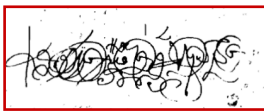
Μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἀδείας ἐκ τῆς κυριάρχου Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας ἤρχισα τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1981 τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ ναΐσκου. **Ἐ**πειτα δὲ ἀπὸ πολλοῦς κόπους καὶ ἔξοδα, χάριτι Θεοῦ καὶ εὐχαίς τοῦ Ὁσίου, κατώρθωσα νὰ φέρω εἰς πέρας τὸ ἔργον τὸ 1986.

Ἐνταῦθα ὀφείλω νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς ὄλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ποικίλως συνέβαλον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἱεροῦ πόθου μου, εὐχόμενος ἐκ καρδίας ὅπως ὁ Κύριός μας καὶ ὁ Ὁσιος Αὐτοῦ τοὺς ἀνταμείψουν διὰ τοῦ καταλλήλου πνευματικοῦ συναλλάγματος.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν Πανοσιολογιώτατον Προηγούμενον κύριον Εὐθύμιον Παντοκρατορινόν, τὸν ἐκ Κερκύρας, διὰ τὴν ἀμέριστον αὐτοῦ συμπαράστασιν, ὡς ἐπίσης καὶ μίαν ἐκ Σερρῶν εὐλαβῆ οικογένειαν, τὴν ὁποίαν γνωρίζει καλῶς ὁ Θεός.

Κατόπιν λοιπὸν τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ναυδρίου καὶ τῆς ἐπισκευῆς τῆς Καλύβης μου, ἤρχετο φυσικῶ τῷ λόγῳ ἡ ἔκδοσις τῆς παρούσης Ἀκολουθίας, ἡ ὁποία εἶναι ποίημα τοῦ μεγάλου τέκνου τῆς ἀγιοτρόφου Καψάλας Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

Περὶ αὐτῆς ὁ Ἅγιος Νικόδημος εἰς τὸν Συναξαριστὴν Του, μετὰ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν Μνήμην τοῦ Ὁσίου Θεοφίλου (8ῆ Ἰουλίου), ὑποσημειώνει τὰ ἑξῆς:

Μονοκονδυλιὰ
τοῦ Ὁσίου Θεοφίλου.
«Θεόφιλος μοναχὸς
ὁ καὶ οἰκτρός».

«Εἰς τὸν Ὁσιον τοῦτον ἐφιλοπόνησε τελείαν Ἀκολουθίαν ἢ ἐμὴ ἀδυναμία καὶ τὸ Συναξάριον αὐτοῦ ἐπλάτυνε τὰ ὁποῖα εὐρίσκονται εἰς τὸ ρηθὲν Κελλίον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου...»³. («Συναξαριστῆς τῶν δώδεκα μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ», τόμος ἕκτος, Ἰούλιος-Αὐγούστος, ἔκδ. «Ὁρθοδόξου Κυψέλης»,

3. Εἰς τὸ Κελλίον «Ἅγιος Βασίλειος» ἐκάρη ὡς Μεγαλόσχημος Μοναχὸς καὶ ὁ Ὁσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, ἀλλὰ, κατὰ τὴν τοπικὴν παράδοσιν, καὶ ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ ἐν Κεφαλληνία.

Θεσσαλονίκη 1989, σελίς 45).

Τόσον ὅμως εἰς τὸ Κελλίον τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, γνωστοῦ ἤδη καὶ ὡς τοῦ Ἁγίου Θεοφίλου, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Παντοκράτορος «εὐρίσκονται» μόνον νεώτερα ἀντίγραφα τῶν «πρωτοτύπων» τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, χωριστὰ τῆς Ἀκολουθίας καὶ τοῦ Συναξαρίου, ἄνευ δὲ μνείας ἀντιγραφῶν καὶ χρονολογιῶν.

Ἄλλ' ἕως ὅτου εἰδικοὶ ἐρευνῆται ἀνεύρουν καὶ προσδιορίζουν τὰ πιστότερα ἀντίγραφα τῶν «πρωτοτύπων» τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, ὡς βάσιν τῆς παρούσης ἐκδόσεως τῆς Ἀκολουθίας, ἡμεῖς ἐλάβομεν φωτοτυπικὸν ἀντίγραφον τῆς χρησιμοποιουμένης εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Παντοκράτορος «Φυλλάδας» τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁσίου.

Πρόκειται περὶ ἀντιγράφου μᾶλλον τοῦ τέλους τοῦ 19ου ἢ τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ἀλλὰ δυστυχῶς μετὰ ἀντιγραφικῶν ὀρθογραφικῶν λαθῶν, ἀπὸ τὰ ὅποια ἀπήλλαξε τὸ κείμενον τῆς Ἀκολουθίας ὁ ἀφιλοκερδῶς ἀναλαβὼν τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῆς Σύλλογος «Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης», τὸν ὁποῖον καὶ ἐντεῦθεν εὐχαριστῶ θερμῶς.

Ἐξ ἄλλου εὐχαριστῶ ἰδιαιτέρως καὶ τὸν ἀγαπητὸν Ἱερομόναχον πατέρα Θεοδώρητον, Καψαλιώτην, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστως καὶ ἀφιλοκερδῶς ἐπίσης ἀνέλαβε τοῦ Συναξαρίου τοῦ Ὁσίου τὴν ἐπιμέλειαν, περὶ τῆς ὁποίας καὶ ἐξηγεῖ σχετικῶς εἰς τὰς σημειώσεις τῆς σελίδος 62.

Καὶ τώρα στρέφω τὸ νοερὸν ὄμμα τῆς ψυχῆς μου πρὸς Σέ, Ὅσιε τοῦ Θεοῦ Θεόφιλε, καὶ παρακαλῶ Σε μετὰ συντετριμμένης καρδίας· ἔπιδε ἐπὶ τὴν πνευματικὴν πτωχείαν μου καὶ ἐνίσχυσόν με, ἵνα ἐν μετανοίᾳ καὶ ὑπομονῇ διέλθω τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐπιγείου ζωῆς μου καὶ ἀξιωθῶ διὰ τῶν πρεσβειῶν Σου καὶ τῆς μετὰ Σοῦ συνοικήσεως ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. **Ἀ**μήν.

Καλύβη «Ὁσιος Θεόφιλος»
Τ.Θ. 78 - 630 86 ΚΑΡΥΑΙ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ

Ἱερομόναχος Χρῦσανθος
ἀγιογράφος

Αὐτόγραφος Συναξαριστῆς τοῦ Ὁσίου Θεοφίλου.
Κωδ. Παντοκράτορος
85, ἔτους 1538.